

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobcu: **Z.**, T.L., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. T., K.N. proti žalovanému: **JUDr. J.**, R.P., správca konkurznej podstaty úpadcu S., a.s., P.B., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. A., M., **o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. mája 2009, č. k. 9 Cbi 46/2006-64, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 19. mája 2009, č. k. 9 Cbi 46/2006-64 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 60,44 Eur na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 19. mája 2009, č. k. 9 Cbi 46/2006-64 zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal určiť, že motorové vozidlo - cisternový náves S.

zn. LS26L9325, rok výroby 2000, výrobné číslo vozidla: W09FLB226YBL24253, výrobné číslo karosérie: W09FLB226YBL24253, farba: 10 sivá, evidenčné číslo: NZ - 575YC, číslo technického preukazu: S. a motorové vozidlo - ťahač zn. V. FH 12 380 4 x 2380, rok výroby 2000, výrobné číslo vozidla: YV2A4DMA8YB266505, výrobné číslo karosérie: YV2A4DMA8YB266505, výrobné číslo motora: 194031, farba: 00 biela, počet najazdených kilometrov: 473 772, evidenčné číslo: NZ - 652 AU, technický preukaz č. S., sa vylučujú zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu S., a.s., B.. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 139,08 Eur.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. 3K 223/04 z 22. marca 2005 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka S., a.s., Bratislava. Právne vzťahy úpadcu s veriteľmi úpadcu sa riadia režimom zákona o konkurze a vyrovnaní ako lex specialis. Vyhlásením konkurzu podľa § 14 ods. 1 písm. h/ cit. zákona zanikajú úpadcove príkazy, plnomocenstvá a doposiaľ neprijaté návrhy na uzavretie zmluvy. Zákon neumožňuje úpadcovi plniť ani kontraktačné povinnosti, t. j. podanie, prípadne prijatie návrhu tak, ako sa zaviazal v zmluve o budúcej zmluve z 30. júna 2003 jeho právny predchodca. Jeho právny prejav vôle nie je možné nahradiť ani súdnym rozhodnutím. Motorové vozidlá, ktoré boli predmetom zmluvy o budúcej zmluve boli správcom konkurznej podstaty úpadcu zaradené do konkurznej podstaty úpadcu.

Podľa prvej vety § 290 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak zaviazaná strana nesplní záväzok uzavrieť zmluvu podľa ods. 1, môže oprávnená strana požadovať, aby obsah zmluvy určil súd, alebo osoba určená v zmluve, alebo môže požadovať náhradu škody spôsobenej jej porušením záväzku uzavrieť zmluvu. V prejednávanej veci žalobca písomným podaním z 12. októbra 2006 vyzval žalovaného na splnenie záväzku zo zmluvy o budúcej zmluve. Je nepochybné, že žalobca v konkurznom konaní prihlásil peňažnú pohľadávku vo výške poskytnutého peňažného plnenia úpadcovi v sume 5 280 000 Sk za hnutelné veci, ktoré sú predmetom zmluvy o budúcej zmluve. Týmto zvolil právo v zmysle § 290 ods. 2 Obchodného zákonníka ako dôsledok nesplnenia záväzku zo zmluvy o budúcej zmluve. O žalobcom prihlásenej peňažnej pohľadávke bolo v konkurznom konaní rozhodnuté, že je oprávnená a zistená so zaradením do 1. triedy pre účely rozvrhu. Preto nárok žalobcu uplatnený predmetnou žalobou nepovažoval súd prvého stupňa za oprávnený.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa zásady úspešnosti v konaní. Úspešnému žalovanému priznal náhradu trov za právne

zastupovanie, a to za tri úkony právnej pomoci s odkazom na ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie. Namietal, že uplatnený nárok na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu je oprávnený s poukazom na § 445 Obchodného zákonníka. Žalobca a právny predchodca úpadcu v zmluve o budúcej zmluve z 30. júna 2003 sa dohodli na výhrade vlastníckeho práva tak, že na žalobcu prechádzalo vlastnícke právo k predmetným motorovým vozidlám po úplnom zaplatení kúpnej ceny, teda po 1. januári 2006. Preto predmetné motorové vozidlá nemôžu byť predmetom speňaženia majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že právnym dôvodom nároku na vylúčenie vecí podľa § 19 zákona o konkurze a vyrovnaní môže byť na strane žalobcu vlastnícke právo. Z vylúčenia sú však vylúčené veci, kedy daná vec zostáva i po vyhlásení konkurzu ešte vo vlastníctve úpadcu. Prihlásením pohľadávky v konkurze sa žalobca stal účastníkom konkurzu podľa § 7 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní. Jeho postavenie trvá, keďže jeho pohľadávka predstavujúca kúpnu cenu za motorové vozidlá bola v incidenčnom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave, č. k. 9Cbi 54/05 určená za oprávnenú a zistenú a môže byť v konkurze aj uspokojená. Žalobca ako účastník konkurzu nie je preto treťou osobou, do práv ktorej sa konkurzom zasiahlo, a preto nie je ani osobou oprávnenou domáhať sa vylúčenia vecí z konkurznej podstaty. Úpadca v čase vyhlásenia konkurzu bol vlastníkom predmetných motorových vozidiel. Tieto boli a sú zahrnuté do konkurznej podstaty správcom oprávnené a nemôžu byť vylúčené z konkurznej podstaty. V prípade, ak by nebol vyhlásený konkurz, tieto mali prejsť do vlastníctva navrhovateľa až po 1. januári 2006. Vzhľadom na uvedené okolnosti nesúhlasil s názorom žalobcu, že vyplatením celej čiastky za motorové vozidlá a uplynutím dohodnutej doby sa stal žalobca po 1. januári 2006 ako budúci kupujúci ich vlastníkom. Žalobca v tomto konaní nepreukázal, že veci, ktorých vylúčenia sa domáha, boli správcom konkurznej podstaty nesprávne zahrnuté do súpisu konkurznej podstaty úpadcu S., a.s., Bratislava.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré neboli medzi účastníkmi konania sporné. Preto odvolací súd sa s nimi stotožňuje. Rovnako sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, aj s vysloveným právnym záverom, že žalobca nepreukázal vlastníctvo predmetných vozidiel a ich opodstatnené zapísanie správcom konkurznej podstaty do konkurznej podstaty úpadcu.

K dôvodom uvedeným v napadnutom rozhodnutí odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. dopĺňa, že zmluva o budúcej zmluve uzavretá 30. júna 2003 právnym predchodcom úpadcu ako budúcim predávajúcim a žalobcom ako budúcim kupujúcim zabezpečovala právo žalobcu na uzavretie kúpnej zmluvy s predmetom kúpy motorových vozidiel, ktoré sú predmetom vylučovacej žaloby. Podľa nej budúci predávajúci bol povinný predložiť návrh kúpnej zmluvy do 1. januára 2006. Budúci predávajúci však túto zmluvnú povinnosť splniť nemohol, a to z dôvodu vyhlásenia konkurzu na jeho majetok podľa § 13 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní uznesením Krajského súdu v Bratislave z 22. marca 2005, č. k. 3K 223/2004. Vyhlásenie konkurzu veľmi podstatne zasahuje do hmotnoprávných vzťahov a má vplyv aj na procesné vzťahy. Priamo zo zákona o konkurze a vyrovnaní (§ 14 ods. 1 písm. h/) zaniká úpadcovi aj jeho povinnosť vykonať právne úkony smerujúce ku vzniku kúpnej zmluvy, vyplývajúce z uzavretej zmluvy o budúcej zmluve.

Je nepochybné, že motorové vozidlá boli v majetku úpadcu pred vyhlásením konkurzu, a preto bolo povinnosťou správcu ich zapísať do súpisu podstaty (§ 18 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní). Na tomto nemení ani skutočnosť, že na základe zmluvy o budúcej zmluve žalobca ako budúci kupujúci poskytol úpadcovi ako budúcemu predávajúcemu pred vyhlásením konkurzu peňažné prostriedky v sume 5 280 000 Sk, ktoré predstavujú časť budúcej kúpnej ceny motorových vozidiel. Odvolaciemu súdu je známe, že žalobca si zaplatené peňažné prostriedky ako pohľadávku prihlásil v konkurznom konaní. Prihlásená pohľadávka je zistená so zaradením pre prípad rozvrhu do prvej triedy a bude uspokojená podľa rozvrhu vydaného konkurzným súdom v zmysle § 30 zákona o konkurze a vyrovnaní .

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, a preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému vznikli trovy

za práve zastupovanie advokátom, a to za jeden úkon právnej pomoci (písomné vyjadrenie k odvolaniu z 10. júla 2009), ktoré vyčíslil sumou 53,49 Eur za úkon a 6,95 Eur paušálnu náhradu hotových výdavkov, spolu v sume 60,44 Eur (§ 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 17. septembra 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.